

Η υγειονομική κρίση, η οικονομική κρίση και η κοινωνική κρίση είναι ένα και το αυτό

Carbure¹

Το παρόν κείμενο εμφανίστηκε αρχικά ως νήμα στον λογαριασμό στο twitter του carbure

1/16. Αν αυτή η υγειονομική κρίση είναι μόνο στην αρχή της, ακόμα πιο φοβήσιμη είναι η λεγόμενη “οικονομική” κρίση που με κανέναν τρόπο δεν διακρίνεται από την πρώτη: η υγειονομική κρίση είναι άμεσα μια οικονομική κρίση.

2/16. Οικονομική κρίση από την έλλειψη βασικών αγαθών, που ενδέχεται να την επιβραδύνουν, από την έλλειψη υλικών και ανθρωπίνων πόρων, από το χάσμα μεταξύ των τάξεων καθώς και μεταξύ πλούσιων και φτωχών χωρών, από τα προβλήματα που προκαλεί και από τα μέσα που εφαρμόζονται για την επίλυσή τους.

3/16. Οι μαζικές απολύσεις εργατών, η επιβράδυνση της παραγωγής και της κυκλοφορίας των αγαθών, όλα δείχνουν ότι ο καπιταλισμός ταυτίζεται απόλυτα με την κοινωνία, ότι οι λεγόμενες οικονομικές σχέσεις είναι η ολότητα της κοινωνικής ζωής².

4/16. Η κυκλοφορία της αξίας δεν είναι τίποτα άλλο από την κυκλοφορία όλων των κοινωνικών αλληλεπιδράσεων μας και όλη η τηλεεργασία του κόσμου δεν αντικαθιστά την παραγωγή, μεταφορά και πώληση των αγαθών από τους πραγματικούς ενσώματους εργάτες που αρρωσταίνουν.

5/16. Η κρατική διαχείριση της κρίσης υπογραμμίζει πόσο ουσιώδες είναι για την κανονική λειτουργία του κεφαλαίου: όπως και το 2008, οι δυνατότητες του κράτους για συγκεντροποίηση και σχεδιασμό μπορούν ανά πάσα στιγμή να θέσουν τον καπιταλισμό εκτός των “νόμων” της αγοράς και του ανταγωνισμού.

6/16. Χωρίς το κράτος, το κεφάλαιο θα κατέρρεε, αλλά το ίδιο το κράτος δεν είναι παρά η αντικειμενικοποίηση των ταξικών σχέσεων του κεφαλαίου. Το προλεταριάτο πετιέται από το ένα στο άλλο διαρκώς: τη μια μέρα άνεργος, κάποιες φορές ψηφοφόρος, μια άλλη μέρα προσωρινά εργαζόμενος, ένα δάνειο που πρέπει να αποπληρωθεί, επιδόματα.

7/16. Το κράτος θα ορθολογικοποιήσει για κάποιο διάστημα – σύμφωνα με τους κοινούς σκοπούς για το ίδιο και το κεφάλαιο – την οικονομική δραστηριότητα ώστε να την διατηρήσει. Το “τίποτα δεν θα είναι το ίδιο όπως πριν” σημαίνει: “όλα θα είναι τα ίδια αλλά χειρότερα”.

8/16. Θα σχεδιάσει και θα κάνει ενέσεις ρευστότητας, χωρίς να ρωτήσει προς τα αριστερά τι σχέση έχει αυτή η ρευστότητα με την περίφημη “πραγματική οικονομία”, ή αν το τύπωμα χρήματος είναι μια λύση και ποια είναι η διαφορά ανάμεσα σε μια κεντρική τράπεζα και σε μια απλή τράπεζα.

---

1 Στμ. Μεταφρασμένο από εδώ: <https://carbureblog.com/2020/03/30/crise-sanitaire-crise-economique-et-crise-sociale-sont-une-seule-et-meme-chose>.

2 Στμ. Εξαιρετικά σημαντική παρατήρηση. Το κομβικό σημείο ίσως της παρούσας κατάστασης είναι η άμεση “μετατροπή” μιας “υγειονομικής” κρίσης σε οικονομική που καταδεικνύει ακριβώς την ταύτιση του κεφαλαίου με την κοινωνία, τον πλήρη αποικισμό της κοινωνικής ζωής από το κεφάλαιο. Και ότι το στοίχημα για το κράτος και το κεφάλαιο είναι η κρίση αυτή να μην μετατραπεί σε κοινωνική κρίση που θα απειλούσε την συνοχή της κοινωνίας, δηλαδή την ίδια τη σταθερότητα της κυριαρχίας του κεφαλαίου και του κράτους πάνω στην κοινωνική παραγωγή και αναπαραγωγή.

9/16. Το χρήμα για άλλη μια φορά γίνεται μαγικό, και όταν πρόκειται για τη διάσωση του κεφαλαίου, επισείουμε το απόλυτο φετίχ: το κοινό συμφέρον, την κοινότητα, ακόμα ακόμα την ανθρωπότητα. Η “ανθρωπότητα” είναι το φιλί του θανάτου της μπουρζουαζίας.

10/16. Αλλά δεν θα πρέπει να ξεχνάμε ότι, κατά την σωστή Κεϋνσιανή θεωρία, αυτή η ανάληψη από το Κράτος δεν προορίζεται να κρατήσει για πάντα, τα κράτη δεν προσηλυτίστηκαν ξαφνικά στον σοσιαλισμό – εκτός και αν αυτός ο “σοσιαλισμός” δεν είναι παρά μια ακόμα μορφή εκμετάλλευσης.

11/16. Η εθνικοποίηση είναι ένας από τους αρκετούς τρόπους για την απορρόφηση των χρεών των ιδιωτικών εταιρειών μέσα από το σύνολο της οικονομικής δραστηριότητας. Ιδιωτικό ή δημόσιο, είτε σε καιρούς αισιοδοξίας είτε υπό την εγγύηση του κράτους, το κεφάλαιο πρέπει να ρέει.

12/16. Το ξέρουμε το γνωμικό: “κοινωνικοποιήστε τα χρέη, ιδιωτικοποιήστε τα κέρδη”. Αλλά εδώ, το “κοινωνικοποιήστε” σημαίνει απλά ότι ένα τμήμα της μπουρζουαζίας προστρέχει να βοηθήσει ένα άλλο, και τα χρήματα που δανείζονται υποστηρίζονται όπως πάντα από την υπόσχεση μελλοντικών κερδών.

13/16. Δεν υπάρχει αντίφαση μεταξύ του τι συμβαίνει τώρα και της επιστροφής στους “φυσιολογικούς” νόμους της αγοράς και του ανταγωνισμού, οι οικονομικοί “νόμοι” θα εφαρμοστούν ξανά και τα χρέη θα πρέπει να εξοφληθούν, ξέρουμε πώς και από ποιον.

14/16. Εμείς θα πληρώσουμε αυτή την κρίση γιατί ως μια κοινωνική κρίση, είναι και δική μας. Έχουμε ήδη αρχίσει να την πληρώνουμε.

15/16. Η οικονομική κρίση δεν θα ακολουθήσει την υγειονομική κρίση, έχει ήδη ξεκινήσει και δεν θα τελειώσει με το τέλος της πανδημίας, όχι περισσότερο από τις ταραχές και τις εξεγέρσεις που είναι η λογική της συνέπεια και που επίσης μόλις αρχίζουν. Είναι αδύνατο να βάλεις σε περιορισμό την εξαθλίωση.

16/16. Το να κάνουμε αυτή την κρίση όχι πλέον δική μας αλλά του κεφαλαίου είναι ο μοναδικός τρόπος για να βγούμε από τον φαύλο κύκλο των κρίσεων. Η παγκόσμια επανάσταση είναι εξίσου δυνατή όσο και η παγκόσμια κρίση και, όπως αυτή, μοιάζει σαν καταστροφή.